

Официален вестник

на Европейския съюз

C 79

Издание
на български език

Информация и известия

Година 56
16 март 2013 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2013/C 79/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 71, 9.3.2013 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2013/C 79/02	Дело C-541/11: Определение на Съда (четвърти състав) от 17 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče — Словения) — Jožef Grilc/Slovensko zavarovalno združenje GIZ (Член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Автомобилна застраховка „Гражданска отговорност“ — Директива 2000/26/ЕО — Органи за изплащане на обезщетения — Искане за обезщетение, отправено до национална юрисдикция)	2
2013/C 79/03	Дело C-261/12 P: Определение на Съда (трети състав) от 17 януари 2013 г. — Annunziata Del Prete/Giorgio Armani SpA, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Вероятност от объркване — Репутация — Фигуративен знак „AJ AMICI JUNIOR“ — Възражение на притежателя на по-ранната национална фигуративна марка „AJ ARMANI JEANS“ и на по-ранната национална словна марка „ARMANI JUNIOR“)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2013/C 79/04	Дело C-488/12: Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Sándor Nagy/Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal	3
2013/C 79/05	Дело C-489/12: Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Lajos Tiborné Böszörményi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	3
2013/C 79/06	Дело C-490/12: Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Róbert Gálóczy-Tömösváry/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	3
2013/C 79/07	Дело C-491/12: Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Magdolna Margit Szabadosné Bay/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal	4
2013/C 79/08	Дело C-526/12: Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 20 ноември 2012 г. — Józsefné Ványai/Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal	4
2013/C 79/09	Дело C-574/12: Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 7 декември 2012 г. — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SÚCH)/Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes, L. ^{da}	5
2013/C 79/10	Дело C-577/12: Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Австрия) на 10 декември 2012 г. — Michaela Hopfgartner	6
2013/C 79/11	Дело C-588/12: Преюдициално запитване, отправено от Arbeidshof te Antwerpen (Белгия) на 14 декември 2012 г. — Lyreco Belgium NV/Sophie Rogiers	6
2013/C 79/12	Дело C-592/12: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Испания) на 18 декември 2012 г. — Compañía Europea de Viajeros de España S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)	6
2013/C 79/13	Дело C-594/12: Преюдициално запитване, отправено от Verfassungsgerichtshof (Австрия) на 19 декември 2012 г. — Kärntner Landesregierung и др.	7
2013/C 79/14	Дело C-598/12: Иск, предявен на 20 декември 2012 г. — Европейска комисия/Република Полша ...	8
2013/C 79/15	Дело C-605/12: Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 24 декември 2012 г. — Welmory Sp z.o.o./Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku	8
2013/C 79/16	Дело C-14/13: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 10 януари 2013 година — Гена Иванова Чолакова/Осмо Районно Управление при Столична дирекция на вътрешните работи	9
2013/C 79/17	Дело C-18/13: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 14 януари 2013 година — „МАКС ПЕН“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ София	10

2013/C 79/18	Дело C-23/13: Иск, предявен на 17 януари 2013 г. — Европейска комисия/Френска република	11
2013/C 79/19	Дело C-666/11: Определение на председателя на Съда от 7 януари 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Германия) — M, N, O, p, Q/ Bundesamt für Migration und Flüchtlinge	11
Общ съд		
2013/C 79/20	Дело T-494/10: Решение на Общия съд от 5 февруари 2013 г. — Bank Saderat Iran/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката)	12
2013/C 79/21	Дело T-540/10: Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — Испания/Комисия (Кохезионен фонд — Намалване на първоначално предоставената от Кохезионния фонд финансова помощ за четири проекта за изграждане на определени участъци от високоскоростната железопътна линия между Мадрид и френската граница — Срок за приемане на решение — Член 3, параграф 2 от Приложение II към Регламент (ЕО) № 1164/94 — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1386/2002 — Допълнително строителство или допълнителни услуги — Понятие за непредвидено обстоятелство — Член 20, параграф 2, буква е) от Директива 93/38/ЕИО)	13
2013/C 79/22	Дело T-66/11: Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — Present-Service Ullrich/СХВП — Punt Nou (babılı) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „babılı“ — По-ранна словна марка на Общността „BABIDU“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на услугите — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	13
2013/C 79/23	Дело T-104/11: Решение на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Ferrari/СХВП (PERLE) (Марка на Общността — Международна регистрация, посочваща Европейската общност — Фигуративна марка „PERLE“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер, придобит в резултат на използване — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	14
2013/C 79/24	Дело T-159/11: Решение на Общия съд от 4 февруари 2013 г. — Marszałkowski/СХВП — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „WALICHNOWY MARKO“ — По-ранна словна марка на Общността „MAR-KO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	14
2013/C 79/25	Дело T-235/11: Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — Испания/Комисия (Кохезионен фонд — Намалване на финансовата помощ, първоначално отпусната от Кохезионния фонд по пет проекта за изграждане на определени линии от високоскоростната железопътна мрежа в Испания — Срок за приемане на решение — Член 3, параграф 2 от Приложение II към Регламент(ЕО) № 1164/94 — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1386/2002 — Допълнителни доставки — Допълнителни работи или услуги — Понятие за „непредвидено обстоятелство“ — Член 20, параграф 2, букви д) и е от Директива 93/38/ЕИО)	14
2013/C 79/26	Дело T-263/11: Решение на Общия съд от 6 февруари 2013 г. — Vorr/СХВП (Представяне на зелена осмоъгълна рамка) (Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, представляваща зелена осмоъгълна рамка — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказателство, представено за първи път в писмената реплика — Член 48, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд — Изпращане на документ до СХВП по факс — Приложими правила)	15

2013/C 79/27	Дело T-272/11: Решение на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Coin/CXВП — Dynamiki Zoi (Fitcoin) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Fitcoin“ — По-ранни фигуративни национални марки, марки на Общността и международни марки „coin“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	15
2013/C 79/28	Дело T-368/11: Решение на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Polyelectrolyte Producers Group и др./Комисия (REACH — Преходни мерки за приложимите ограничения при пускането на пазара и използването на акриламид във варово-циментовите строителни разтвори — Приложение XVII към Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Пропорционалност — Задължение за мотивиране)	16
2013/C 79/29	Дело T-412/11: Решение на Общия съд от 6 февруари 2013 г. — Maharishi Foundation/CXВП (TRANSCENDENTAL MEDITATION) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „TRANSCENDENTAL MEDITATION“ — Абсолютно основание за отказ — Решение на апелативния състав да върне делото на проверителя — Член 65, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Допустимост — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 — Съответни потребители)	16
2013/C 79/30	Дело T-426/11: Решение на Общия съд от 6 февруари 2013 г. — Maharishi Foundation/CXВП (MÉDITATION TRANSCENDANTALE) (Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „MÉDITATION TRANSCENDANTALE“ — Абсолютно основание за отказ — Решение на апелативния състав да върне делото на проверителя — Член 65, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Допустимост — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 — Съответни потребители)	17
2013/C 79/31	Дело T-504/11: Решение на Общия съд от 4 февруари 2013 г. — Hartmann/CXВП — Protecсом (DIGNITUDE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка „DIGNITUDE“ — Преходни национални и общностни словни марки „Dignity“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Липса на сходство между стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	17
2013/C 79/32	Дело T-54/12: Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — K2 Sports Europe/CXВП — Karhu Sport Iberica (SPORT) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „SPORT“ — По-ранни национална и международна словни марки „K2 SPORTS“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	18
2013/C 79/33	Дело T-560/12: Жалба, подадена на 17 декември 2012 г. — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej/Европейска агенция по химикалите	18
2013/C 79/34	Дело T-572/12: Жалба, подадена на 21 декември 2012 г. — Nissan Jidosha/CXВП (CVTC)	19
2013/C 79/35	Дело T-577/12: Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. — NIOC и др./Съвет	19
2013/C 79/36	Дело T-578/12: Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. — NIOC/Съвет	20
2013/C 79/37	Дело T-580/12: Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. — Yaqub/CXВП — Турция (ATATURK) ...	21
2013/C 79/38	Дело T-2/13: Жалба, подадена на 7 януари 2013 г. — CFE-CGC France Télécom-Orange/Комисия	21

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

*(2013/С 79/01)***Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз**

ОВ С 71, 9.3.2013 г.

Предишни публикации

ОВ С 63, 2.3.2013 г.

ОВ С 55, 23.2.2013 г.

ОВ С 46, 16.2.2013 г.

ОВ С 38, 9.2.2013 г.

ОВ С 32, 2.2.2013 г.

ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (четвърти състав) от 17 януари 2013 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče — Словения) — Jožef Grilc/Slovensko zavarovalno združenje GIZ

(Дело С-541/11) ⁽¹⁾

(Член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Автомобилна застраховка „Гражданска отговорност“ — Директива 2000/26/ЕО — Органи за изплащане на обезщетения — Искане за обезщетение, отправено до национална юрисдикция)

(2013/С 79/02)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče

Страни в главното производство

Ищец: Jožef Grilc

Ответник: Slovensko zavarovalno združenje GIZ

Предмет

Преюдициално запитване — Vrhovno sodišče — Тълкуване на член 6, параграф 1, първа алинея от Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета (Четвърта директива за автомобилното застраховане) (ОВ L 181, стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 3) — Понятия „искане за обезщетение“ и „отговорен за изплащане на обезщетения“ — Пасивна легитимация на органа за изплащане на обезщетения

Диспозитив

Член 6, параграф 1 от Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застра-

ховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета (Четвърта директива за автомобилното застраховане) следва да се тълкува в смисъл, че от една страна увреденото лице може да поиска обезщетение за претърпените от него вреди от органа за изплащане на обезщетения при предвидените в тази разпоредба условия, а от друга страна, това искане трябва непременно да бъде отправено предварително до този орган, без това да засяга възможността увреденото лице евентуално след това да сезира местно компетентната юрисдикция при отказ на този орган да уважи неговото искане.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 28.1.2012 г.

Определение на Съда (трети състав) от 17 януари 2013 г. — Annunziata Del Prete/Giorgio Armani SpA, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-261/12 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Вероятност от обървяване — Репутация — Фигуративен знак „AJ AMICI JUNIOR“ — Възражение на притежателя на по-ранната национална фигуративна марка „AJ ARMANI JEANS“ и на по-ранната национална словна марка „ARMANI JUNIOR“)

(2013/С 79/03)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Annunziata Del Prete (представител: R. Bocchini, avvocato)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: P. Bullock и F. Mattina)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (втори състав) от 27 март 2012 г. по дело Armani/СХВП (Т-420/10), с което последният отменя решението на втори апелативен състав на СХВП от 8 юли 2010 г. относно производство по възражение между Giorgio Armani SpA и г-жа Annunziata Del Prete (преписка R 1360/2009-2) — Вероятност от обръкване — Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) №40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-жа Annunziata Del Prete да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 227, 28.7.2012 г.

Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Sándor Nagy/Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal

(Дело С-488/12)

(2013/С 79/04)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Sándor Nagy

Ответник: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че посочената разпоредба цели единствено да гарантира възможността за правна закрила срещу незаконни и неоснователни уволнения („unjustified“)?
2. Означава ли [посочената разпоредба], че при уволнение работодателят е длъжен да съобщи писмено на служителя мотивите за уволнението, като това уволнение не може да бъде неоснователно („unjustified“)?

3. Самото несъобщаване на мотивите води ли до незаконосъобразност на мярката или работодателят може да посочи мотивите впоследствие в хода на евентуално трудово производство?

Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Lajos Tiborné Böszörményi/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Дело С-489/12)

(2013/С 79/05)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Lajos Tiborné Böszörményi

Ответник: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че посочената разпоредба цели единствено да гарантира възможността за правна закрила срещу незаконни и неоснователни уволнения („unjustified“)?
2. Означава ли [посочената разпоредба], че при уволнение работодателят е длъжен да съобщи писмено на служителя мотивите за уволнението, като това уволнение не може да бъде неоснователно („unjustified“)?
3. Самото несъобщаване на мотивите води ли до незаконосъобразност на мярката или работодателят може да посочи мотивите впоследствие в хода на евентуално трудово производство?

Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Róbert Gálóczi-Tömösváry/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Дело С-490/12)

(2013/С 79/06)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Róbert Gálóczi-Tömösváry

Ответник: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че посочената разпоредба цели единствено да гарантира възможността за правна закрила срещу незаконни и неоснователни уволнения („unjustified“)?
2. Означава ли [посочената разпоредба], че при уволнение работодателят е длъжен да съобщи писмено на служителя мотивите за уволнението, като това уволнение не може да бъде неоснователно („unjustified“)?
3. Самото несъобщаване на мотивите води ли до незаконосъобразност на мярката или работодателят може да посочи мотивите впоследствие в хода на евентуално трудово производство?

Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 31 октомври 2012 г. — Magdolna Margit Szabadosné Bay/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Дело C-491/12)

(2013/C 79/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Magdolna Margit Szabadosné Bay

Ответник: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че посочената разпоредба цели единствено да гарантира възможността за правна закрила срещу незаконни и неоснователни уволнения („unjustified“)?

2. Означава ли [посочената разпоредба], че при уволнение работодателят е длъжен да съобщи писмено на служителя мотивите за уволнението, като това уволнение не може да бъде неоснователно („unjustified“)?

3. Самото несъобщаване на мотивите води ли до незаконосъобразност на мярката или работодателят може да посочи мотивите впоследствие в хода на евентуално трудово производство?

Преюдициално запитване, отправено от Debreceni Munkaügyi Bíróság (Унгария) на 20 ноември 2012 г. — Józsefné Ványai/Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal

(Дело C-526/12)

(2013/C 79/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Józsefné Ványai

Ответник: Nagyrabé Község Polgármesteri Hivatal

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 30 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че посочената разпоредба цели единствено да гарантира възможността за правна закрила срещу незаконни и неоснователни уволнения („unjustified“)?

2. Означава ли [посочената разпоредба], че при уволнение работодателят е длъжен да съобщи писмено на служителя мотивите за уволнението, като това уволнение не може да бъде неоснователно („unjustified“)?

3. Самото несъобщаване на мотивите води ли до незаконосъобразност на мярката или работодателят може да посочи мотивите впоследствие в хода на евентуално трудово производство?

Преюдициално запитване, отправено от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия) на 7 декември 2012 г. — Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)/Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes, L.^{da}

(Дело C-574/12)

(2013/C 79/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Centro Hospitalar de Setúbal, EPE, Serviço de Utilização Comum dos Hospitais (SUCH)

Ответник: Eurest Portugal — Sociedade Europeia de Restaurantes, L.^{da}

Преюдициални въпроси

1. Съвместимо ли е с общностната съдебна практика относно „in house“ възлагането обществена болница да възложи, без да спазва законоустановената процедура за сключване на съответния договор, на сдружение с нестопанска цел — в което тя членува и което има за предмет предоставянето на обществена услуга в областта на здравеопазването и за цел повишаване на ефикасността и ефективността на членовете си — предоставянето на услугата по доставка на болнична храна, за което отговаря болницата, и по този начин да прехвърли на сдружението своите функции в тази област, при положение че съгласно устава на сдружението в него могат да членуват и образувания, които не са от публичния, а от социалния сектор и че към момента на възлагането двадесет и трима от осемдесет и осемте членове са частни институции за социална солидарност от социалния сектор, някои от които са благотворителни?
2. Може ли да се счита, че изпълнителят е подчинен във връзка с взимането на решения на своите членове, които са публични образувания, така че последните упражняват заедно или поотделно контрол, аналогичен на този, който упражняват върху собствените си служби, при положение че съгласно устава му изпълнителят трябва да гарантира, че мнозинството от гласовете принадлежи на членове, по отношение на които членът на правителството, отговарящ за здравеопазването, упражнява ръководство, контрол и надзор, и че по-голямата част от членовете на управителния му съвет са публични субекти?
3. Може ли в светлината на общностната съдебна практика относно „in house“ възлагането условието за „аналогичен контрол“ да се счита за изпълнено, при положение че съгласно устава му изпълнителят е подчинен на министъра, отговарящ за здравеопазването, който е компетентен да назначава председателя и заместник-председателя на управителния съвет, да одобрява решенията на общото събрание за сключване на заеми, които биха довели до нетен размер на задълженията равен на или по-голям от 75 % от собствения капитал през предходната отчетна година, да одобрява решенията за изменение на устава, решенията на общото събрание за прекратяване на изпълнителя и да се разпорежда с имуществото му при прекратяване?
4. Възможно ли е отношенията му с членовете му, които са публични образувания, да се квалифицират като обикновено вътрешно или „in house“ възлагане като се има предвид, че изпълнителят е голяма организация със сложна структура, че неговите членове са повечето служби и институции на Serviço Nacional de Saúde, включително най-големите болници на страната, че има предвиден оборот от около 90 милиона евро, извършва комплексна дейност в различни сфери и при твърде високи показатели, наема над 3 300 работници и участва в две обединения със стопанска цел и в две търговски дружества?
5. Възможно ли е условието за „in house“ възлагане да се приеме за изпълнено, по-специално с оглед на изискването за „съществена цел на дейността“, поставено от член 5, параграф 2, буква б) от ССР⁽¹⁾, като се има предвид, че според устава му изпълнителят може да предоставя при условията на конкуренция услуги на частни национални или чуждестранни образувания, (i) стига това да не е във вреда на членовете му и да е от полза за тях и за изпълнителя, било от икономическа гледна точка, било от гледна точка на обогатяването и валоризирането на технологиите и (ii) стига фактурираната цена на услугите от този вид да не надвишава 20 % от общия годишен оборот през предходната отчетна година?
6. В случай, че отговорът на някой от горните въпроси сам по себе си не е достатъчен, за да се установи дали са изпълнени условията, предвидени в член 5, параграф 2 от ССР, позволява ли общата преценка на отговорите на всички тези въпроси в светлината на общностната съдебна практика относно „in house“ възлагането да се заключи, че е налице такова възлагане?

⁽¹⁾ Código dos contratos públicos [Кодекс на обществените поръчки].

Преюдициално запитване, отправено от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Австрия) на 10 декември 2012 г. — Michaela Hopfgartner

(Дело C-577/12)

(2013/C 79/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Michaela Hopfgartner

Ответник: Finanzamt Wien

Преюдициален въпрос

Правото на Съюза, и в частност разпоредбите му относно свободното предоставяне на услуги (член 56 и сл. ДФЕС), допуска ли национална правна уредба, съгласно която за да се запази правото на семейни помощи, е необходимо — наред с други предпоставки — мястото на полагане на доброволческия практически стаж да се намира на територията на страната?

Преюдициално запитване, отправено от Arbeidshof te Antwerpen (Белгия) на 14 декември 2012 г. — Lyreco Belgium NV/Sophie Rogiers

(Дело C-588/12)

(2013/C 79/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lyreco Belgium NV

Ответник: Sophie Rogiers

Преюдициален въпрос

Допускат ли клауза 1 и клауза 2, точка 4 от сключеното на 14 декември 1995 г. между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) рамково споразумение относно родителския отпуск, което е приложено към Директива 96/34/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 3 юни 1996 година

относно рамковото споразумение за родителския отпуск, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), компенсаторното обезщетение, дължимо на работник, който е бил обвързан със своя работодател посредством сключен за неопределено време трудов договор за работа на пълно работно време и чийто трудов договор е прекратен едностранно от работодателя без сериозно или достатъчно основание в период на намалено полагане на труд поради ползването на родителски отпуск през 20 %, съответно 50 % от работното време, да се изчислява въз основа на дължимото през този период на намалено полагане на труд трудово възнаграждение, докато същият работник би имал право на компенсаторно обезщетение в размер на трудовото възнаграждение за работа на пълно работно време, ако беше намалил полагането на труд със 100 %?

⁽¹⁾ ОВ L 145, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 160.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Испания) на 18 декември 2012 г. — Compañía Europea de Viajeros de España S.A./ Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

(Дело C-592/12)

(2013/C 79/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: Compañía Europea de Viajeros de España S.A.

Ответник: Tribunal Económico Administrativo Regional de Madrid (Ministerio de Economía y Hacienda)

Преюдициални въпроси

1. Член 3, параграф 2 от Директива 92/12/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, и по-специално, изискването за „специално предназначение“ на определен данък:

- а) трябва ли да се тълкува в смисъл, че изисква преследваната от данъка цел да не може да се постигне посредством друг хармонизиран данък?

б) трябва ли да се тълкува в смисъл, че е налице цел с чисто бюджетен характер, когато определен данък е въведен едновременно с прехвърлянето на правомощия към автономните области, на които, на свой ред, са прехвърлени и постъпленията от данъка с оглед частично покриване на разходите, възникнали от прехвърлените правомощия, като могат да се установят различни данъчни ставки в зависимост от територията на всяка автономна област?

в) ако отговорът на предходния въпрос е отрицателен:

трябва ли понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че предназначението трябва да бъде изключително, или обратно — допуска преследването на няколко различни цели, между които и чисто бюджетна цел за финансиране на определени правомощия?

г) ако отговорът на предходния въпрос е, че е допустимо преследването на различни цели:

каква степен на релевантност по смисъла на член 3, параграф 2 от Директива 92/12/ЕИО следва да притежава определена цел, за да бъде изпълнено изискването за „специално предназначение“ в смисъла, възприет в практиката на Съда, и какви биха били критериите, за да се разграничи основната от второстепенната цел?

2. Член 3, параграф 2 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, и по-специално, условието за спазване на правилата относно акцизите или ДДС, уреждащи изискуемостта:

а) противопоставя ли се на нехармонизиран косвен данък (каквото е АПДОММ), изискуем в момента на продажбата на дребно на гориво на крайния потребител, за разлика от хармонизирания данък (акцизът върху минералните масла), изискуем когато продуктите напуснат последния данъчен склад или ДДС, който макар също да е изискуем в момента на окончателната продажба на дребно, е изискуем и на всеки етап от процеса на производство и разпространение, щом като съгласно използваната в Решение по дело ЕКВ и Wein & Co ⁽²⁾ (точка 47) терминология не е в съответствие с „общата система“ на една от посочените техники на облагане, установени в общностната правна уредба?

б) ако отговорът на предходния въпрос е отрицателен, трябва ли да се разбира, че посоченото условие е изпълнено, без да е необходимо съвпадане за целите на изискуемостта поради самото обстоятелство, че нехармонизираният косвен данък (в конкретния случай АПДОММ) не влияе,

т.е. не възпрепятства, нито затруднява, нормалното функциониране на изискуемостта на акцизите или на ДДС?

⁽¹⁾ ОВ L 76, стр. 1, Специално издание на български език 2007 г.; глава 9, том 1, стр. 129.

⁽²⁾ Решение от 9 март 2000 г. (C-437/97, Recueil, стр. I-1157).

Преюдициално запитване, отправено от Verfassungsgerichtshof (Австрия) на 19 декември 2012 г. — Kärntner Landesregierung и др.

(Дело C-594/12)

(2013/C 79/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verfassungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Друга страна в производството: Bundesregierung

Преюдициални въпроси

1. **За валидността на актове на органи на Европейския съюз:**

Членове 3—9 от Директива 2006/24/ЕО ⁽¹⁾ съвместими ли са с членове 7, 8 и 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

2. **За тълкуване на Договорите:**

2.1. С оглед на разясненията по член 8 от Хартата, които съгласно член 52, параграф 7 от Хартата са изготвени, за да направляват нейното тълкуване и следва да бъдат взети надлежно под внимание от Verfassungsgerichtshof, Директива 95/46/ЕО ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 ⁽³⁾ трябва ли да се разглеждат като равностойни на условията по член 8, параграф 2 и член 52, параграф 1 от Хартата, когато се преценява дали е допустимо дадено накърняване на права?

- 2.2. Какво е отношението между посоченото в член 52, параграф 3, последно изречение от Хартата „право на Съюза“ и директивите в областта на правото на защита на данни?
- 2.3. Доколкото Директива 95/46/ЕО и Регламент (ЕО) № 45/2001 съдържат условия и ограничения за упражняването на основното право на защита на данни, закрепено в Хартата, когато се тълкува член 8 от нея трябва ли да се имат предвид изменението, последица от по-късно прието вторично право?
- 2.4. Като се отчита член 52, параграф 4 от Хартата, принципът на гарантиране на по-висока степен на закрила, залегнал в член 53 от Хартата, означава ли, че определените от Хартата граници, в които се допуска вторичното право да предвижда ограничения, трябва да бъдат по-тясно очертани?
- 2.5. С оглед на член 52, параграф 3 от Хартата, на абзац 5 от нейния преамбул и на разясненията по член 7 от същата, съгласно който гарантираните с него права съответстват на правата по член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), от практиката по член 8 от ЕКПЧ на Европейския съд по правата на човека могат ли да се изведат насоки, които да повлияят на тълкуването на член 8 от Хартата?

- (¹) Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51).
- (²) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).
- (³) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

Иск, предявен на 20 декември 2012 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-598/12)

(2013/С 79/14)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Hetsch, O. Beunet и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- да бъде установено, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобрази с член 2, точки 1, 22, 32 и 33, член 3, параграфи 7, 8 и 13, член 6, параграфи 1 и 3, член 9, както и с членове 13—14 и 17—23, членове 10 и 11, член 16, параграфи 1 и 2, член 26, параграф 2, букви б), в) и г), трето и четвърто изречение, член 29, член 38, параграфи 1—4, член 39, параграфи 1—4, член 40, параграфи 1—3 и 5—7, както и с точки 1 и 2 от приложение I към тази директива, или във всички случаи, като не е съобщила на Комисията за приемането на тези разпоредби, Република Полша е нарушила задълженията си по член 49, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (¹);
- тъй като не е изпълнила задължението да съобщи за мерките за транспониране на Директива 2009/72/ЕО на основание на член 260, параграф 3 ДФЕС на Република Полша да бъде наложена периодична имуществена санкция в размер на 84 378,24 EUR на ден, считано от датата на обявяване на решението по настоящото дело;
- да бъде осъдена Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспонирането на Директива 2009/72/ЕО е изтекъл на 3 март 2011 г.

(¹) ОВ L 211, стр. 55.

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 24 декември 2012 г. — Welmory Sp z o.o./Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Дело С-605/12)

(2013/С 79/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Welmory Sp z.o.o.*

Ответник: *Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku*

Преюдициален въпрос

За целите на облагането с данък на услугите, предоставяни от дружество А със седалище в Полша на дружество Б със седалище в друга държава членка на Европейския съюз, представлява ли мястото, където се намира седалището на дружеството А, постоянен обект по смисъла на член 44 от Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, когато при извършването на своята стопанска дейност дружеството Б използва инфраструктурата на дружеството А?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 10 януари 2013 година — Гена Иванова Чолакова/Осмо Районно Управление при Столична дирекция на вътрешните работи

(Дело C-14/13)

(2013/C 79/16)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Гена Иванова Чолакова*

Ответник: *Осмо Районно Управление при Столична дирекция на вътрешните работи*

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 21, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, във връзка с член 67 и член 72 от същия договор, предвид установените по правото на Европейския съюз допустими ограничения на свободата на движение на територията на държавите членки за гражданите

на Европейския съюз, да се тълкува, че допуска национална норма на държава членка, като разглежданата в главното производство по член 63, алинея 1, точка 5 от Закона за министерството на вътрешните работи, по силата на която е предоставено правомощие на полицейски орган да постанови задържане до 24 часа на гражданин на държава членка за установяване на самоличността му, вследствие на проверка, която не препраща към предвидена в закона на тази държава членка хипотеза да бъде извършена проверка за установяване на самоличността от полицейски орган, в това число не е свързана изрично с установяване или превенция на престъпна дейност, административно нарушение, опазване на вътрешния ред или вътрешната сигурност?

2. Следва ли от член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС, тълкуван във връзка с ограничаването на правата по член 6 и член 45, параграф 1 от Хартата, и съобразно принципа за защита срещу произволна или непропорционална намеса в личната дейност на физическите лица по правото на Съюза, че допуска да бъде приложена национална правна уредба като разглежданата в главното производство по член 63, алинея 1, точка 5 от Закона за министерството на вътрешните работи — за полицейско задържане до 24 часа при невъзможност за установяване на самоличността на гражданин на държава членка по предвиден в закона ред, която допуска посоченото задържане при следните условия:

А. налагането на мярката е предоставено на оперативната преценка на полицейския орган, когато самоличността не може да бъде установена чрез документ за самоличност, чрез друго лице с установена самоличност или по друг достоверен начин;

Б. нормата не предвижда преценка за необходимост от установяването на самоличността, в това число преценка съобразно конкретните факти за възникнала необходимост от упражняване на предвидено по закон правомощие на полицейски орган или личното поведение на лицето;

В. установяването на самоличността не се свързва изрично с хипотези, в които законът допуска извършването на действия по идентифициране на лице, установяването е възможно и само чрез справка в информационна система или по друг достоверен начин, извън действията по идентификация;

Г. преценката на съда за правилното приложение на нормата е обвързана само от предвидените в същата основания, поради упражняването на правомощието при условията на оперативна самостоятелност?

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 14 януари 2013 година — „МАКС ПЕН“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ София

(Дело С-18/13)

(2013/С 79/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „МАКС ПЕН“ ЕООД

Отвeтник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ София

Преюдициални въпроси

1. Следва ли да се отнесат към „данъчна измама“ за целите на приспадане на ДДС по правото на Съюза, фактически положения, при които посоченият във фактурата доставчик или негов подизпълнител не разполагат с необходимите персонал, материали и активи да предоставят услугата, не са документирали разходи за фактическото извършване на услугата и отразили такива в счетоводството си, както и са съставени неистински документи относно авторството на подписаните ги за доставчика лица, представляващи договор и приемо-предавателен протокол, представени като доказателство за дължимите насрещни престации и за изпълнението на доставката, за която е издадена данъчна фактура и упражнено правото на приспадане на данъка?
2. От задължението на съда да откаже прилагането на правото на приспадане на данъка при данъчна измама, произтичащо от правото на Съюза, изведено в съдебната практика на Съда на Европейския съюз, произтича ли и задължение националният съд служебно да установи наличието на данъчна измама при условията на главното производство, като: прецени нови фактически положения, въведени за пръв път пред съда; прецени всички доказателства, сред които относими към привидни сделки, неистински документи, документи с невярно съдържание, предвид задълженията на съда по националното право да разреши делото по същество, да спази забрана за влошаването на положението на жалбоподателя, да спази принципите за правото на защита и правна сигурност и служебно да приложи относимите правни норми?

3. Във връзка със задължението на съда да откаже правото на приспадане на ДДС при данъчна измама, произтича ли от чл. 178 алинея 1, буква „а“ от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изискване за да се упражни посоченото право на приспадане доставката да е действително извършена от посочения във фактурата доставчик или от негов подизпълнител?
4. Изискването по член 242 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, за водене на достатъчно подробна счетоводна отчетност за целите на контрола върху правото на приспадане, включва ли спазването на съответното счетоводно законодателство на държавата членка, предвиждащо съответствие с международните счетоводни стандарти по правото на Съюза, или включва само изискване за водене на регламентираните по същата директива документи за отчетността на ДДС: фактури, декларации и извлечения за рекапитулация?

В случай, че е налице втората хипотеза, да се отговори и на въпроса:

Предвид посоченото по чл. 226, алинея 1, т. 6 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изискване фактурите да съдържат „степената и естеството на предоставените услуги“, то следва ли при доставка на услуги фактурите или съставен във връзка със същите документ да съдържа информация за фактическото извършване на услугата — обективни факти, които да могат да бъдат проверени и като доказателство, че действително услугата е извършена и доказателство, че е извършена от посочения в същата доставчик?

5. Изискването по член 242 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, за водене [ориг.24] на достатъчно подробна счетоводна отчетност за целите на контрола върху правото на приспадане, тълкувано във връзка с член 63 и член 273 от същата директива, допускат ли национална разпоредба, която предвижда, че услугата се счита за извършена на датата, на която възникват условията да бъде признат приходът от нея съгласно приложимото счетоводно законодателство, предвиждащо съответствие с международните счетоводни стандарти по правото на Съюза и принципите за документална обосновааност на стопанските операции, предимство на съдържанието пред формата и съпоставимост между приходите и разходите?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 17 януари 2013 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело C-23/13)

(2013/C 79/18)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J.-P. Kerpenne и E. Manhaeve)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че като не е осигурила събирането и пречистването на градските отпадъчни води на осем агломерации от повече от 15 000 еквивалент жители, намиращи се в зони, наречени „нормални“, Френската република не е изпълнила задълженията си по силата на членове 3 и 4 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води ⁽¹⁾;

— да се осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С иска си Комисията изтъква неправилното изпълнение от Франция в осем агломерации на Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води.

По силата на член 3, параграф 1 и на член 4, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО агломерациите, чийто еквивалент жители (ЕЖ) е над 15 000, трябва да бъдат съоръжени с кана-

лизационни системи за градски отпадъчни води и да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка, най-късно до 31 декември 2000 г.

Що се отнася до задълженията за пречистване на градските отпадъчни води член 4, параграф 1 от директивата налага на държавите членки задължението да следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка.

Накрая, предвидените в Приложение I, точка Г от директивата контролни процедури позволяват да се провери дали изливането на градските отпадъчни води от пречиствателните станции се извършва в съответствие с предписанията на директивата в областта на изливане на отпадъчни води.

⁽¹⁾ ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43.

Определение на председателя на Съда от 7 януари 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Германия) — M, N, O, P, Q/Bundesamt für Migration und Flüchtlinge(Дело C-666/11) ⁽¹⁾

(2013/C 79/19)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 73, 10.3.2012 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 5 февруари 2013 г. — Bank Saderat Iran/Съвет

(Дело T-494/10) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки срещу Иран за предотвратяване на ядреното разпространение — Запраздяване на средства — Задължение за потивирание — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Явна грешка в преценката)

(2013/С 79/20)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bank Saderat Iran (Техеран, Иран) (представители: първоначално S. Gadhia и S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, и R. Blakeley, barrister, впоследствие S. Gadhia, S. Ashley, R. Blakeley и D. Wyatt, QC, и накрая S. Ashley, R. Blakeley, D. Wyatt, S. Jeffrey и A. Irvine, solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Bishop и R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Европейска комисия (представители: S. Bollaert и M. Konstantinidis)

Предмет

искане за отмяна на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 195, стр. 25), на Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 281, стр. 81), на Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1), на Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413 (ОВ L 319, стр. 71), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент № 961/2010 (ОВ L 319, стр. 11) и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1), доколкото тези актове се отнасят до жалбоподателя.

Диспозитив

1. Отменя, доколкото се отнасят до Bank Saderat Iran:

— таблица Б, точка 7 от приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС,

— таблица Б, точка 5 от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран,

— дял I, таблица Б, точка 7 от приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413,

— таблица Б, точка 7 от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 423/2007,

— Решение 2011/783/ОВППС на Съвета от 1 декември 2011 година за изменение на Решение 2010/413,

— Регламент за изпълнение (ЕС) № 1245/2011 на Съвета от 1 декември 2011 година за прилагане на Регламент № 961/2010,

— дял I, таблица Б, точка 7 от приложение IX към Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент № 961/2010.

2. Запазва действието на Решение 2010/413, изменено с Решение 2010/644 и с Решение 2011/783, по отношение на Bank Saderat Iran до момента, в който отмяната на Регламент № 267/2012 породи действие.

3. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

4. Съветът на Европейския съюз понася, освен направените от него съдебни разноски, и тези на Bank Saderat Iran.

5. Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — Испания/Комисия

(Дело T-540/10) ⁽¹⁾

(Кохезионен фонд — Намаляване на първоначално предоставената от Кохезионния фонд финансова помощ за четири проекта за изграждане на определени участъци от високоскоростната железопътна линия между Мадрид и френската граница — Срок за приемане на решение — Член 3, параграф 2 от Приложение II към Регламент (ЕО) № 1164/94 — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1386/2002 — Допълнително строителство или допълнителни услуги — Понятие за непредвидено обстоятелство — Член 20, параграф 2, буква е) от Директива 93/38/ЕИО)

(2013/С 79/21)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представители: първоначално М. Muñoz Pérez, впоследствие А. Rubio González, abogados del Estado)

Ответник: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и D. Recchia)

Предмет

Главно искане за отмяна на Решение на Комисията С(2010) 6154 от 13 септември 2010 г. за намаляване на помощта от Кохезионния фонд за етапите на проекта, озаглавени „Високоскоростна железопътна линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-Френска граница. Участък Лерида-Марторел (платформа). Подучастък IX-A“ (ССИ 2001.ES.16.С.РТ.005), „Високоскоростна железопътна линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-Френска граница. Участък Лерида-Марторел (платформа). Подучастък X-B (Авинионет деп Пендес-Сант Садурни д'Анойа)“ (ССИ 2001.ES.16.С.РТ.008), „Високоскоростна железопътна линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-Френска граница. Участък Лерида-Марторел (платформа). Подучастък IX-A“ (ССИ 2001.ES.16.С.РТ.005), „Високоскоростна железопътна линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-Френска граница. Участък Лерида-Марторел (платформа). Подучастъци XI-A и XI-B (Сант Садурни д'Анойа-Хелида)“ (ССИ 2001.ES.16.С.РТ.009), „Високоскоростна железопътна линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-Френска граница. Участък Лерида-Марторел (платформа). Подучастък IX-A“ (ССИ 2001.ES.16.С.РТ.005), „Високоскоростна железопътна линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-Френска граница. Участък Лерида-Марторел (платформа). Подучастък IX-C“ (ССИ 2001.ES.16.С.РТ.010), и направено при условията на евентуалност искане за частична отмяна на това решение по отношение на корекциите, приложени към измененията, произтичащи от надвишаването на граничните стойности на шума (подучастък IX-A.), от изменението на общия устройствен план на община Санта Олива (подучастък IX-A) и от разликите в геотехническите условия (подучастъци X-B, XI-A, XI-B и IX-C), като размерът на определените от Комисията корекции се намали с 2 348 201,96 EUR.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата
2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 30, 29.1.2011 г.

Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — Present-Service Ullrich/СХВП — Punt Nou (babilu)

(Дело T-66/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „babilu“ — По-ранна словна марка на Общността „BABIDU“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на услугите — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 79/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Present-Service Ullrich GmbH & Co. KG (Erlangen, Германия) (представители: адв. А Graf von Kalckreuth и адв. I. Stein)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: Р. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Punt Nou, SL (Валенсия, Испания) (представител: адв. I. Sempere Massa)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 19 ноември 2010 г. (преписка R 773/2010-2) относно производство по възражение между Punt-Nou, SL и Present-Service Ullrich GmbH & Co. KG

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Present Service Ullrich GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 19.3.2011 г.

Решение на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Ferrari/CXВП (PERLE)(Дело T-104/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Международна регистрация, посочваща Европейската общност — Фигуративна марка „PERLE“ — Абсолютни основания за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Липса на отличителен характер, придобит в резултат на използване — Член 7, параграф 1, букви б) и в) и параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 79/23)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Ferrari F.lli Lunelli SpA (Тренте, Италия) (представители: адв. P. Perani и адв. G. Ghisletti)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално G. Mappucci, впоследствие L. Rampini и F. Mattina)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на СХВП от 8 декември 2010 г. (преписка R 1249/2010-2) относно международна регистрация, посочваща Европейската общност, на фигуративната марка „PERLE“

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Ferrari F.lli Lunelli SpA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 9.4.2011 г.**Решение на Общия съд от 4 февруари 2013 г. — Marszałkowski/CXВП — Mar-Ko Fleischwaren (WALICHNOWY MARKO)**(Дело T-159/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „WALICHNOWY MARKO“ — По-ранна словна марка на Общността „MAR-KO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 79/24)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Marek Marszałkowski (Соколники, Полша) (представител: C. Sadkowski, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: K. Zajfert и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG (Бланкенхайм, Германия) (представител: O. Ruhl, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 11 януари 2011 г. (преписка R 760/2010-4), постановено в производство по възражение със страни Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG и г-н Marek Marszałkowski.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Marek Marszałkowski да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 145, 14.5.2011 г.**Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — Испания/Комисия**(Дело T-235/11) ⁽¹⁾

(Кохезионен фонд — Намаляване на финансовата помощ, първоначално отпусната от Кохезионния фонд по пет проекта за изграждане на определени линии от високоскоростната железопътна треза в Испания — Срок за приемане на решение — Член 3, параграф 2 от Приложение II към Регламент (ЕО) № 1164/94 — Член 18, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1386/2002 — Допълнителни доставки — Допълнителни работи или услуги — Понятие за „непредвидено обстоятелство“ — Член 20, параграф 2, букви д) и е от Директива 93/38/ЕИО)

(2013/С 79/25)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Кралство Испания (представители: първоначално M. Muñoz Pérez и N. Díaz Abad, впоследствие N. Díaz Abad и A. Rubio González, abogados del Estado)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: E. Adserá Ribera и D. Recchia)

Предмет

Като главно искане — отмяна на Решение на Комисията С(2011) 1023 окончателен от 18 февруари 2011 г., с което се намалява помощта от Кохезионния фонд по фазите на проекти, озаглавени „Доставка и инсталация на железопътно оборудване по високоскоростната линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-френска граница. Отсечка Madrid-Lleida“ (С С 1999.ES.16.С.РТ.001), „Високоскоростната железопътна линия Мадрид-Барселона. Отсечка Lleida-Martorell (платформа, първа фаза)“ (С С 2000.ES.16.С.РТ.001), „Високоскоростната линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-френска граница. Железопътен достъп до новата гара на Сарагоса“ (С С

2000.ES.16.C.PT.003), „Високоскоростната линия Мадрид-Сарагоса-Барселона-френска граница. Отсечка Lleida-Martorell. Подотсечка X-A (Olérdola-Avinyonet del Penedés)“ (СИ 2001.ES.16.C.PT.007), „Нов железопътен достъп до високоскоростната линия в Леванте. Подотсечка La Gineta-Albacete (платформа)“ (СИ 2004.ES.16.C.PT.014) и, при условията на евентуалност, искане за частична отмяна на същото решение в частта му относно направените корекции от Комисията.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 186, 25.6.2011 г.

Решение на Общия съд от 6 февруари 2013 г. — Ворр/СХВП (Представяне на зелена осмоъгълна рамка)

(Дело Т-263/11) (¹)

(Марка на Общността — Заявка за фигуративна марка на Общността, представляваща зелена осмоъгълна рамка — Абсолютно основание за отказ — Отличителен характер — Описателен характер — Член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказателство, представено за първи път в писмената реплика — Член 48, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд — Изпращане на документ до СХВП по факс — Приложли правила)

(2013/С 79/26)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten Ворр (Гласхютен, Германия) (представител: С. Russ, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: първоначално К. Klüpfel и D. Walicka, впоследствие К. Klüpfel и А. Pohlmann)

Предмет

Жалба срещу Решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 11 март 2011 г. по преписка R 605/2010-4 относно заявление за регистрация на фигуративния знак, представляващ зелена осмоъгълна рамка, като марка на Общността.

Диспозитив

1. Отменя Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 11 март 2011 година (преписка R 605/2010-4).

2. Осъжда СХВП да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 238, 13.8.2011 г.

Решение на Общия съд от 1 февруари 2013 г. — Coin/СХВП — Дунамики Зои (Fitcoin)

(Дело Т-272/11) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Fitcoin“ — По-ранни фигуративни национални марки, марки на Общността и международни марки „coin“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 79/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Coin SpA (Венеция, Италия) (представители: Р. Perani и G. Ghisletti, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: О. Mondéjar Ortuño)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Дунамики Зои АЕ (Атина, Гърция)

Предмет

Жалба срещу Решение на втори апелативен състав на СХВП от 21 февруари 2011 г. (преписка R 1836/2010-2) относно производство по възражение между Coin SpA и Дунамики Зои АЕ.

Диспозитив

1. Отменя Решение на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 21 февруари 2011 година (преписка R 1836/2010-2) в частта, в която отхвърля възражението относно „дрехи, включително обувки и пантофи“ от клас 25.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда СХВП да заплати направените от нея съдебни разноски, както и една трета от разноските на Coin SpA.
4. Coin понася две трети от собствените си съдебни разноски.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

**Решение на Общия съд от 1 февруари 2013 г. —
Polyelectrolyte Producers Group и др./Комисия**

(Дело T-368/11) ⁽¹⁾

(REACH — Преходни мерки за приложителните ограничения при пускането на пазара и използването на акриламид във варово-циментовите строителни разтвори — Приложение XVII към Регламент (ЕО) № 1907/2006 — Пропорционалност — Задължение за лотивиране)

(2013/С 79/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Polyelectrolyte Producers Group (Брюксел, Белгия); SNF SAS (Андрезю-Бутеон, Франция); и Travetanche Injection SPRL (Брюксел) (представители: адв. К. Van Maldegem и адв. R. Cana)

Отговорник: Европейска комисия (представители: P. Oliver и E. Manhaeve, подпомагани от K. Sawyer, barrister)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Кралство Нидерландия (представители: C. Wissels, M. Noort и B. Koorman)

Предмет

Искане за отмяна на Регламент (ЕС) № 366/2011 на Комисията от 14 април 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH) по отношение на приложение XVII (Акриламид) (ОВ L 101, стр. 12).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Producers Group, SNF SAS и Travetanche Injection SPRL понасят, наред с направените от тях в главното производство съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
3. Travetanche Injection понася направените в обезпечителното производство съдебни разноски.

4. Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

**Решение на Общия съд от 6 февруари 2013 г. — Maharishi
Foundation/CXВП (TRANSCENDENTAL MEDITATION)**

(Дело T-412/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „TRANSCENDENTAL MEDITATION“ — Абсолютно основание за отказ — Решение на апелативния състав да върне делото на проверителя — Член 65, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Допустимост — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 — Съответни потребители)

(2013/С 79/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Maharishi Foundation Ltd (Сейнт Хелиър, Джърси) (представител: A. Meijboom, avocat)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу Решение на втори апелативен състав на CXВП от 24 март 2011 г. (дело R 1293/2010-2) относно заявка за регистрация на словен знак „TRANSCENDENTAL MEDITATION“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Maharishi Foundation Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Общия съд от 6 февруари 2013 г. — Maharishi Foundation/CXВП (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)(Дело T-426/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Заявка за словна марка на Общността „MÉDITATION TRANSCENDANTALE“ — Абсолютно основание за отказ — Решение на апелативния състав да върне делото на проверителя — Член 65, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Допустимост — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 — Съответни потребители)

(2013/С 79/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Maharishi Foundation Ltd (Сейнт Хелиър, Джърси) (представител: А. Meijboom, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: А. Folliard-Monguiral)

Предмет

Жалба срещу Решение на втори апелативен състав на CXВП от 6 април 2011 г. (дело R 1294/2010-2) относно заявка за регистрация на словен знак „MÉDITATION TRANSCENDANTALE“ като марка на Общността

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Maharishi Foundation Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Общия съд от 4 февруари 2013 г. — Hartmann/CXВП — ProtecSom (DIGNITUDE)(Дело T-504/11) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка „DIGNITUDE“ — Предходни национални и общностни словни марки „Dignity“ — Относително основание за отказ — Липса на веројатност от обриване — Липса на сходство между стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 79/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Германия) (представител: адв. N. Aicher, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП: ProtecSom SAS (Valognes, Франция)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на четвърти апелативен състав на CXВП от 28 юли 2011 г. (преписка R 1197/2010-4) относно производство по възражение между Paul Hartmann AG и ProtecSom SAS

Диспозитив

1. Жалбата се отхвърля.
2. Paul Hartmann AG се осъжда да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 340, 19.11.2011 г.

Решение на Общия съд от 31 януари 2013 г. — K2 Sports Europe/CXВП — Karhu Sport Iberica (SPORT)

(Дело T-54/12) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „SPORT“ — По-ранни национална и международна словни марки „K2 SPORTS“ — Относително основание за отказ — Липса на сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2013/С 79/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: K2 Sports Europe GmbH (Пенцберг, Германия) (представител: адв. J. Güell Serra)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представители: А. Folliard-Monguiral и I. Harrington)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Karhu Sport Iberica, SL (Кордоба, Испания)

Предмет

Жалба за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 29 ноември 2011 г. (преписка R 986/2010-4) относно производство по възражение между K2 Sports Europe GmbH и Karhu Sport Iberica, SL.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда K2 Sports Europe GmbH да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 109, 14.4.2012 г.

Жалба, подадена на 17 декември 2012 г. — Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/Европейска агенция по химикалите

(Дело T-560/12)

(2013/С 79/33)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o.o. (Бжеско, Полша) (представител: Т. Dobrzyński, [раса prawny])

Ответник: Европейска агенция по химикалите (ЕСНА)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение № SME(2012) 3538 на Европейската агенция по химикалите от 15 октомври 2012 г., с което на жалбоподателя е наложена административна такса в размер на 20 700 EUR;
- като обезпечителна мярка, да отмени Решение MB/D/29/2010 на Управителния съвет на ЕСНА от 12 ноември 2010 г. относно класифицирането на услугите, за които се събират такси;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква четири основания.

1. Първо основание: Несъвместимост с Регламент (ЕО) № 340/2008 на Комисията и с Регламент (ЕО) № 1907/2006 на Европейския парламент и Съвета, както и нарушение на принципа за предоставената компетентност
 - Според жалбоподателя оспорваното решение не е в съответствие с Регламента относно таксите и плащанията, тъй като ответникът има право да налага само административни такси, а правомощието за налагане на глоби във възпиращ размер е на държавите членки. Административните глоби трябва да са в разумно съотношение с обема на извършената от ЕСНА работа. Според жалбоподателя административната такса в размер на 20 700 евро поради неверни данни относно големината на предприятието изпълнява санкционна функция и има същото действие като глобата. Жалбоподателят твърди, че по този начин ответникът засяга компетентността на държавите членки, което е несъвместимо с установения в член 5 ДЕС принцип за предоставената компетентност и представлява действие, извършено при липса на компетентност по смисъла на член 263 ДФЕС.
2. Второ основание: нарушение на принципа на равенство
 - Според жалбоподателя с обстоятелството, че размерът на административната такса зависи от големината на предприятието се нарушава принципът за равенство, установен в член 5 от Европейския кодекс за добро поведение на администрацията и в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Тъй като административната такса по дефиниция има за цел да покрива разходите, направени от администрацията при предоставяне на съответната услуга, според жалбоподателят не може да се обоснове с обективни съображения различното третиране въз основата на големината на регистрираното предприятие. Жалбоподателят изтъква по-специално, че във всеки отделен случай са сходни административните разходи във връзка с проверката на големината на предприятието. При тези обстоятелства големите предприятия, които неоснователно са се означили като малки или средни предприятия, трябвало да заплащат възнаграждение на ответника, което не покрива единствено разходите във връзка с предоставената услуга във връзка с производството за проверка на големината на тяхното предприятие, но и разходите за проверка на големината на други предприятия, а дори и разходите за други предоставяни от ЕСНА услуги.

3. Трето основание: нарушение на принципа на правна сигурност

— Жалбоподателят посочва, че предприятието му е малко, като неволно е допуснал грешка при реалната класификация на големината на дружеството. Според информацията, достъпна в рубриката „възнаграждения“ на уебсайта на националното информационно бюро големината на съответното предприятие за целите на REACH (регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали) се определя съгласно Закона за свободата на стопанската дейност. Съгласно този закон при определянето на големината на предприятието е без значение структурата на акционерното или дяловото участие, а следва да се държи сметка за броя на наетите работници и служители и годишния оборот, като жалбоподателят е взел предвид тези данни. Според жалбоподателя не му е било надлежно съобщено, че при установяването на големината на предприятието има задължение да вземе предвид Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията от 6 май 2003 г. Освен това ЕСНА не съобщавала на предприятията размерът на административните такси, които можели да бъдат наложени при неправилно определяне на големината на предприятието, като по този начин ЕСНА нарушавала принципа на правна сигурност.

4. Четвърто основание: злоупотреба с власт

— Според жалбоподателя ответникът е злоупотребил с предоставената му власт, тъй като с решение MB/D/29/2010 е определил очевидно завишен размер на дължимите такси и си е предоставил прекалено широки правомощия, като си е запазил възможността да прилага всички налични правни средства да събира таксите, без да е предвидил възможност да се избегне заплащането на тези такси. Тези правомощия не могат да се обосноват с член 13, параграф 4 от Регламент № 340/2008. Според жалбоподателя с налагането на административната такса в действителност се преследва различна цел от посочената в съображение 2 от Регламент № 340/2008 (покриване на разходите по предоставените от ЕСНА услуги), като размерът на тази такса не съответства на извършената работа от страна на ответника, но представлява непропорционално наложена на жалбоподателя глоба.

Жалба, подадена на 21 декември 2012 г. — Nissan Jidosha/CXВП (CVTC)

(Дело T-572/12)

(2013/C 79/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nissan Jidosha KK (Йохкохама, Япония) (представители: В. Brandreth, Barrister и D. Cañadas Arcas, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на първи апелативен състав от 6 септември 2012 г. (преписка R 2469/2011-1);

— да разпреди ответника да плати на жалбоподателя разносните, направени от него пред апелативния състав и пред Общия съд.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „CVTC“ за стоки от класове 7, 9 и 12

Решение на проверителя: частично отхвърля подновяването на марката на Общността.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 50 от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. — NIOC и др./Съвет

(Дело T-577/12)

(2013/C 79/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: National Iranian Oil Company PTE Ltd (NIOC) (Сингапур, Сингапур); National Iranian Oil Company International Affairs Ltd (NIOC International Affairs) (Лондон, Обединено кралство); Iran Fuel Conservation Organization (IFCO) (Техеран, Иран); Karoon Oil & Gas Production Co. (Ахваз, Иран); Petroleum Engineering & Development Co. (PEDEC) (Техеран); Khazar Exploration and Production Co. (KEPCO) (Техеран); National Iranian Drilling Co. (NIDC) (Ахваз); South Zagros Oil & Gas Production Co. (Шираз, Иран); Maroun Oil & Gas Co. (Ахваз); Masjed-Soleyman Oil & Gas Co. (MOGC) (Хузестан, Иран); Gachsaran Oil & Gas Co. (Ахмед, Иран); Aghajari Oil & Gas Production Co. (AOGPC) (Омилие, Иран); Arvand Oil & Gas Co. (AOGC) (Хорамшахр, Иран); West Oil & Gas Production Co. (Керманшах, Иран); East Oil & Gas Production Co. (EOGPC) (Машхад, Иран); Iranian Oil Terminals Co. (IOTC) (Техеран); Pars Special Economic Energy Zone (PSEEZ) (Бушер, Иран); и Iran Liquefied Natural Gas Co. (Техеран) (представител: адв. J.-M. Thouvenin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година в частта, която се отнася до жалбоподателите,
- да отмени Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година в частта, която се отнася до жалбоподателите,
- да обяви Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година за неприложим спрямо тях,
- да обяви Решение 2012/635/ОВППС за неприложимо спрямо тях,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат седем правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от липсата на мотиви в нарушение на член 296 ДФЕС, доколкото в Регламента за изпълнение, въз основа на който жалбоподателите са включени в списъка на санкционирани образувания, не се посочвало изрично правното основание за приемането на този регламент.
2. Второто правно основание е изведено от липсата на нормативна основа както за Регламент за изпълнение № 945/2012 ⁽¹⁾, така и за Регламент № 267/2012 ⁽²⁾, който би трябвало да се обяви за неприложим спрямо жалбоподателите, тъй като, от една страна, бил приет в нарушение на член 296 ДФЕС и член 215 ДФЕС, а от друга страна, неговият член 23, параграф 2, буква г), който представлявал правното основание за включването на жалбоподателите в списъка в приложение IX към Регламент № 267/2012, бил в противоречие с Договорите и Хартата на основните права на Европейския съюз.
3. Третото, четвъртото, петото и шестото правно основание за отмяна на включването на жалбоподателите в списъка в приложение IX към Регламент № 267/2012 и в приложението към Решение 2012/635/ОВППС ⁽³⁾ са изведени i) от грешка при прилагане на правото, ii) от фактическа грешка, iii) от обстоятелството, че посоченото включване накърнява правото на защита, на добра администрация и на ефективна съдебна защита, както и iv) от обстоятелството, че посоченото включване било в противоречие с принципа на пропорционалност.
4. Седмото правно основание е за неприложимост спрямо жалбоподателите на член 1, точка 8 от Решение 2012/635/ОВППС, който представлявал правното основание

за включването им в посочените списъци на образувания, на които са наложени ограничителни мерки, доколкото това решение било в противоречие с Договорите, Хартата на основните права и принципа на пропорционалност.

- (¹) Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16).
- (²) Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).
- (³) Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58).

Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. — НИОС/Съвет

(Дело T-578/12)

(2013/С 79/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: National Iran Oil Co. (НИОС) (Техеран, Иран)
(представител: адв. J.-M. Thouvenin)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да отмени Решение 2012/635/ОВПС на Съвета от 15 октомври 2012 година в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- да обяви Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година за неприложим спрямо него,
- да обяви Решение 2012/635/ОВПС за неприложимо спрямо него,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага седем правни основания, които по същество са идентични и сходни с тези, изложени по дело T-577/12, НИОС и др./Съвет.

Жалба, подадена на 27 декември 2012 г. — Yaqub/СХВП — Турция (ATATURK)

(Дело T-580/12)

(2013/С 79/37)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: J. Yaqub (Nottingham, Обединено кралство) (представител: J. Jenkins, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Република Турция

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на втори апелативен състав от 17 септември 2012 г.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: словната марка „ATATURK“ за стоки от класове 3, 5, 25, 29, 30 и 32 (марка на Общността 4 633 434)

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Република Турция

Основания на искането за обявяване на недействителност: искането за обявяване на недействителност почива на основанието за отказ съгласно член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и е) от Регламент № 207/2009 на Съвета.

Решение на отдела по отмяна: отхвърля искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на Регламент № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 7 януари 2013 г. — CFE-CGC France Télécom-Orange/Комисия

(Дело T-2/13)

(2013/С 79/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: CFE-CGC France Télécom-Orange (Париж, Франция) (представители: адв. A.-L. Lefort des Ylouses и адв. A.-S. Gay)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви жалбата на синдиката за допустима;

— да отмени решението;

— да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска отмяната на Решение С(2011) 9403 окончателен на Комисията от 20 декември 2011 г., с което се обявява за съвместима с вътрешния пазар, при определени условия, помощта, приведена в действие от Френската република в полза на France Télécom, относно реформа на финансирането на пенсиите на държавните служители, работещи за France Télécom [държавна помощ С 25/08 (ex NN 23/08)] (1).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири основания.

1. Първото основание, изтъкнато като главно, е изведено от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, доколкото в обжалваното решение въведената със Закон № 96-660 от 26 юли 1996 г. реформа на финансирането на пенсиите на държавните служители, работещи за France Télécom, е квалифицирана като държавна помощ. Жалбоподателят изтъква, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС:

— като е приела, че законът от 1996 г. може да се квалифицира като икономическо предимство;

— като прави извод за селективния характер на реформата, въпреки че липсата на външно сравнение изключва всяка селективност;

— като приема, че законът от 1996 г. може да наруши конкуренцията по смисъла член 107, параграф 1 ДФЕС, въпреки че с плащането на извънреден данък от France Télécom е можело напълно да се неутрализират негативните последици от закона от 1990 г. за France Télécom.

2. Второто основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е изведено от грешки при прилагане на правото и грешки в преценката, доколкото съвместимостта на закона от 1996 г. с вътрешния пазар е преценена с оглед на условията, предвидени в член 2 от обжалваното решение.
3. Третото основание е изведено от нарушение на няколко основни принципи на правото на Европейския съюз, тоест принципа на равни процесуални възможности, правото на заинтересованите страни да бъдат изслушани, принципа на оправданите правни очаквания и правото на спазване на разумен срок.
4. Четвъртото основание е изведено от злоупотреба с власт, доколкото с обжалваното решение не се цели да връщането на несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ, а налагането за в бъдеще на France Télécom на допълнителни задължения, които биха довели до спиране на развитието на това предприятие на пазара на далекосъобщенията.

(¹) ОВ L 279, стр. 1.

Жалба, подадена на 7 януари 2013 г. — Ronja/Комисия

(Дело Т-3/13)

(2013/С 79/39)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ronja s.r.o. (Зноймо, Чешка република) (представител: адв. E. Engin-Deniz)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска:

- да се проведе устна фаза на производството,
- да се отмени решението на Комисията по преписка Gestdem 2012/3329 и да се предостави достъп до пълната документация,
- да се установи нарушение на Комисията поради незапочване на процедура срещу Република Австрия за установяване на неизпълнение на задълженията ѝ по член 13 от Директива 2001/37/ЕО (¹) и член 34 ДФЕС с оглед на член 7а на австрийския Закон за тютюна,
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски и разноските за адвокатско възнаграждение.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. Нарушение на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент (ЕО) № 1049/2001 (²)

По този въпрос жалбоподателят основно твърди, че Комисията е отказала пълен достъп до поисканите документи (писма между Република Австрия и Комисията във връзка с жалба № 2008/4340 за предполагаема несъгласуваност на австрийския Закон за тютюна с Директива 2001/37) в голяма част въз основа на доводите на австрийските институции, без тези доводи да са били проверени по същество. Според становището на жалбоподателя не достъпът до документите, а отказът да се предостави достъп до тях е имал негативно въздействие върху производството по иска му пред австрийския Конституционен съд за обезщетение за вреди, причинени от държавата. Той добавя, че всъщност целта на изключението на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001 изисква да се осигури достъп до въпросните документи.

2. Незапочване на производство срещу Република Австрия за установяване на неизпълнение на задълженията по член 13 от Директива 2001/37 и член 34 ДФЕС с оглед на член 7а от австрийския Закон за тютюна.

В тази връзка жалбоподателят наред с останалото твърди, че ако е било образувано производство за установяване на неизпълнение на задължения, в решението си по иска на жалбоподателя австрийският Конституционен съд не би стигнал до извода, че Директива 2001/37 предоставя права не на дружествата, а единствено на потребителите.

(¹) Директива 2001/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи изделия (ОВ L 194, стр. 26, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 125).

(²) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 7 януари 2013 г. — ADEAS/Комисия

(Дело Т-7/13)

(2013/С 79/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Association pour la Défense de l'Épargne et de l'Actionariat des Salariés de France Télécom-Orange (Париж, Франция) (представители: адв. A.-L. Lefort des Ylouses и адв. A.-S. Gay)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви жалбата на ADEAS за допустима;
- да отмени решението;
- да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска отмяната на Решение С(2011) 9403 окончателен на Комисията от 20 декември 2011 г., с което се обявява за съвместима с вътрешния пазар, при определени условия, помощта, приведена в действие от Френската република в полза на France Télécom, относно реформа на финансирането на пенсиите на държавните служители, работещи за France Télécom [държавна помощ С 25/08 (ex NN 23/08)]⁽¹⁾.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири основания, които по същество са сходни или идентични с изтъкнатите в рамките на дело T-2/13, CFE-CGC France Télécom-Orange/Комисия.

⁽¹⁾ ОВ L 279, стр. 1.

Жалба, подадена на 8 януари 2013 г. — National Iranian Gas Company/Съвет

(Дело T-9/13)

(2013/С 79/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: The National Iranian Gas Company (Техеран, Иран) (представители: E. Glaser и S. Perrotet, avocats)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1, точка 8 от Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 г., доколкото изменя член 20, параграф в) от Решение 2010/413/ОВППС;
- да отмени Решение № 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 г., доколкото включва дружеството NIGC в списъка с образуванията, спрямо които трябва да

бъдат взети мерки за замразяване на средствата, посочен в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС;

- да отмени и Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 г., доколкото включва дружеството NIGC в списъка с образуванията, спрямо които трябва да бъдат взети мерки за замразяване на средствата по приложение IX към Регламент № 267/2012;
- да обяви за неприложими спрямо National Iranian Gas Company Регламент № 267/2012, Решение № 2010/413/ОВППС, изменено с Решение 2012/35/ОВППС и Решение 2012/635/ОВППС в разпоредбите им, които въвеждат, а после изменят параграф в) на член 20 от Решение 2010/413/ОВППС и които включват жалбоподателя в списъка в приложение II;
- и при условията на евентуалност, ако член 1, точка 8 от Решение № 2012/635/ОВППС от 15 октомври 2012 г., доколкото изменя член 20, параграф в) от Решение 2010/413/ОВППС, не може да бъде отменен, да го обяви за неприложим спрямо National Iranian Gas Company;
- да осъди Съвета да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага десет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от неприложимостта на член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413/ОВППС⁽¹⁾, включен и изменен с Решение 2012/35/ОВППС⁽²⁾ и Решение 2012/635/ОВППС⁽³⁾, както и от незаконосъобразност в член 1, точка 8) от Решение 2012/635/ОВППС, изменящ член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413/ОВППС, тъй като тези решения се основават на неточни и неопределени понятия, които противоречат на правото на собственост и на принципа на пропорционалност.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на процедурата и липсата на компетентност на Съвета за действие съгласно член 215 ДФЕС.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране, тъй като Съветът се основал на неопределени и неясни обстоятелства, които не подлежат на проверка.
4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на основните права на жалбоподателя, тъй като последният бил лишен от правото си на ефективна съдебна защита и от правото си на собственост, доколкото обжалваното решение не било надлежно мотивирано, което не му позволявало да се защити надлежно и на Общия съд да упражни своя правораздавателен контрол. Жалбоподателят изтъква, че той е имал достъп до документите от неговата преписка пред Съвета.
5. Петото правно основание е изведено от липса на доказателства срещу жалбоподателя, тъй като Съветът се основал само на твърдения.

6. Шестото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като от факта, че жалбоподателят е публично предприятие, Съветът стигнал до извода, че той поддържа финансово иранското правителство.
7. Седмото правно основание е изведено от неточно установяване на фактите, тъй като жалбоподателят не е притежавано от държавата дружество и не поддържа финансово иранското правителство.
8. Осмото правно основание е изведено от явна грешка в преценката и от нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като ограниченията на правото на собственост на жалбоподателя и на неговото право да упражнява стопанска дейност не били пропорционални предвид преследваната цел. Жалбоподателят твърди, че замразяването на неговите фондове не отговаря на преследваната цел, доколкото той не участва в изпълнението на ядрената програма, в която е обвинявано иранското правителство.
9. Деветото правно основание е изведено от липса на правно основание на Регламент за изпълнение № 945/2012 ⁽⁴⁾.
10. Десетото правно основание е изведено от факта, че Регламент за изпълнение № 945/2012 бил опорочен поради липса на компетентност и недостатъчно мотиви.

⁽¹⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39), съответно поправено.

⁽²⁾ Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 г. за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (JO L 19, стр. 22), съответно поправено.

⁽³⁾ Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 г. за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58).

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16).

Жалба, подадена на 9 януари 2013 г. — Bank of Industry and Mine/Съвет

(Дело T-10/13)

(2013/С 79/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bank of Industry and Mine (Техеран, Иран)
(представители: E. Glaser и S. Perrotet, avocats)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени член 1, точка 8 от Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 г., доколкото изменя член 20, параграф в) от Решение 2010/413/ОВППС;
- да отмени Решение № 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 г., доколкото включва дружеството ВІМ в списъка с образуванията, спрямо които трябва да бъдат взети мерки за замразяване на средствата, посочен в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС;
- да отмени и Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 г., доколкото включва дружеството ВІМ в списъка с образуванията, спрямо които трябва да бъдат взети мерки за замразяване на средствата по приложение IX към Регламент № 267/2012;
- да обяви за неприложими спрямо ВІМ Регламент № 267/2012, Решение № 2010/413/ОВППС, изменено с Решение 2012/35/ОВППС и Решение 2012/635/ОВППС в разпоредбите им, които въвеждат, а после изменят параграф в) на член 20 от Решение 2010/413/ОВППС и които включват жалбоподателя в списъка в приложение II;
- и при условията на евентуалност, ако член 1, точка 8 от Решение № 2012/635/ОВППС от 15 октомври 2012 г., доколкото изменя член 20, параграф в) от Решение 2010/413/ОВППС, не може да бъде отменен, да го обяви за неприложим спрямо ВІМ;
- да осъди Съвета да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят навежда десет правни основания, които в основната си част са идентични или сходни на наведените по дело T-9/13, National Iranian Gas Company/Съвет.

Иск, предявен на 11 януари 2013 г. — ANKO/Комисия

(Дело T-17/13)

(2013/С 79/43)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: ANKO AE Antiprosopion, Emporiou kai Viomichanias
(Атина, Гърция) (представител: B. Christianos, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да се приеме за установено, че ищецът не трябва да възстанови като недължимо платена сумата, заплатена му от Комисията за проекта РОСЕМОН,
- да се приеме за установено, че ищецът не дължи на Комисията обезщетение за вреди в предварително установен размер за проекта РОСЕМОН,
- да се приеме за установено, че Комисията не е могла да извърши законосъобразно прихващане със сумата, която е следвало да заплати на ANKO, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на ищеца.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск има за предмет отговорността на Комисията на основание член 272 ДФЕС, във връзка с договор № 216088 за изпълнение на проекта „Point Of CarE MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases“ (РОСЕМОН). По-специално ищецът твърди, че независимо че е изпълнил своите договорни задължения, Комисията е поискала да се възстановят изплатените на ANKO суми, в нарушение на посочения договор, на принципа на добросъвестност, на забраната за злоупотреба с право и на принципа за пропорционалност. Освен това Комисията поискала да прихване вземания, които не били безспорни, ликвидни и изискуеми.

- На изложените основания ищецът поддържа на първо място, че не е длъжен да възстанови като недължимо платена цялата сума, която му е заплатила Комисията за проекта РОСЕМОН. На второ място той твърди, че не дължен да заплати обезщетение на Комисия за вреди в предварително установен размер (liquidated damages) за проекта РОСЕМОН. На трето място тя прави извода, че Комисията не е имала право да пристъпи към прихващане на дължимите от нея на ищеца суми, които не са безспорни, ликвидни и изискуеми.

Жалба, подадена на 11 януари 2013 г. — Ekologický právní servis/Комисия

(Дело T-19/13)

(2013/C 79/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ekologický právní servis (Бърно, Чешка република) (представител: P. Černý, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение C(2012) 8382 на Европейската комисия от 12 ноември 2012 г., с което се обявява за недопустимо искането на жалбоподателя за вътрешно преразглеждане на Решение C(2012) 4576 на Комисията от 6 юли 2012 г., във връзка с нотифицираното от Чешката република заявление съгласно член 10в, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ за преходно безплатно разпределение на квоти за модернизирани на производството на електричество;
- да се отмени Решение C(2012) 4576 на Комисията от 6 юли 2012 г. във връзка с нотифицираното от Чешката република заявление съгласно член 10в, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за преходно безплатно разпределение на квоти за модернизиране на производството на електричество; и
- да се разпореди на ответника да заплати разноските по съдебното производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две правни основания.

1. С първото изтъкнато от него правно основание жалбоподателят твърди, че Решение C(2012) 8382 на Европейската комисия от 12 ноември 2012 г. е незаконосъобразно, тъй като с него се нарушават член 17 от Договора за функционирането на Европейския съюз, член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 2, параграф 1, буква ж) и член 10 от Регламент (ЕО) № 1367/2006⁽²⁾.
2. С второто посочено от него правно основание жалбоподателят твърди, че Решение C(2012) 4576 на Комисията от 6 юли 2012 г. е незаконосъобразно, доколкото с него се нарушават член 263 ДФЕС, Директива 2003/87/ЕО за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността, съответно изменена с Директива 2009/29/ЕО⁽³⁾, Съобщение на Комисията — Указателен документ относно възможността за прилагане на член 10в от Директива 2003/87/ЕО (2011/C 99/03) и Директива 2001/42/ЕО⁽⁴⁾ относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността.

⁽³⁾ Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността.

⁽⁴⁾ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда.

Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — ЕСС Couture/CXВП — Ball Wholesale (Culture)

(Дело T-28/13)

(2013/С 79/45)

*Език на жалбата: нидерландски***Страни***Жалбоподател:* ЕСС Couture BV (Олдензал, Нидерландия) (представители: адв. М. А. S. M. van Leent и адв. I. de Jonge)*Отговорник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Ball Wholesale ApS (Билунд, Дания)**Искания**

Жалбоподателят иска:

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 октомври 2012 г. по преписка R 290/2012-1 в частта, в която апелативният състав не се произнесъл в негова полза и съответно е възложил в негова тежест част от разностите,
- да се установи, че регистрацията на фигуративната марка на Общността „Culture“, № 993 511, обхваща всички стоки и услуги, разглеждани в производството пред апелативния състав,
- СХВП да бъде осъдена да заплати съдебните разноски на основание член 87, параграф 2 от Процедурния правилник.

Правни основания и основни доводи*Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност:* международна регистрация, посочваща Европейския съюз, на фигуративната марка „Culture“ за стоки от класове 14, 18 и 25 — марка на Общността № 993 511*Притежател на марката на Общността:* жалбоподателят*Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността:* Ball Wholesale ApS*Основание на искането за обявяване на недействителност:* национална словна марка „CULTURE“ за стоки от класове 14, 25 и 26*Решение на отдела по отмяна:* отхвърля искането.*Решение на апелативния състав:* частично уважава жалбата.*Изложени правни основания:* нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 2, буква в) от Регламент № 207/2009.**Жалба, подадена на 17 януари 2013 г. — AbbVie и др./ЕМА**

(Дело T-29/13)

(2013/С 79/46)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподатели:* AbbVie, Inc. (Wilmington, Съединени американски щати) и AbbVie Ltd (Maidenhead, Обединено кралство) (представители: P. Bogaert и G. Berrisch, lawyers, и V. Kelly, Solicitor)*Отговорник:* Европейска агенция по лекарствата**Искания на жалбоподателите**

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да се отмени Решение ЕМА/685471/2012 от 5 ноември 2012 г. на Европейската агенция по лекарствата, с което се предоставя достъп до документи от преписката за издаване на разрешение за пускане на пазара на лекарствен продукт, и
- да се осъди Европейската агенция по лекарствата да заплати всички съдебни разноски за настоящото производство, включително и разностите на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба представлява искане за отмяна по член 263, параграф 4 от ДФЕС на Решение ЕМА/685471/2012 от 5 ноември 2012 г. на Европейската агенция по лекарствата, с което се предоставя достъп до документи от преписката за издаване на разрешение за пускане на пазара на лекарствен продукт съгласно Регламент (ЕО) № 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

В подкрепа на жалбата жалбоподателите се позовават на четири правни основания.

1. Първо, решението нарушава член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 и основното право на жалбоподателите на защита на поверителна търговска информация.
2. Второ, решението нарушава задължението за излагане на мотиви за прилагането на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.
3. Трето, решението нарушава принципа на оправданите правни очаквания.

4. Четвърто, решението нарушава Директива № 2001/29/ЕО⁽¹⁾ относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, основни права, защитаващи правото на собственост, включително и на авторското право, както и принципите на пропорционалност и на добро управление, доколкото достъпът е предоставен чрез представяне на копие от тези документи.

(¹) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Жалба, подадена на 22 януари 2013 г. — GRE/CXВП — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)

(Дело T-30/13)

(2013/C 79/47)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Германия) (представители: адв. I. Memmler и адв. S. Schulz)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Villiger Söhne GmbH (Валдшут-Тинген, Германия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 ноември 2012 г. по преписка R 731/2012-1;

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словните елементи „LIBERTE american blend“, за стоки от клас 34 — Заявка за марка на Общността № 7 481 252.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Villiger Söhne GmbH

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна и фигуративна марки, съдържащи словните елементи „La LIBERTAD“, за стоки от класове 14 и 34

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — Meta Group/Европейска комисия

(Дело T-34/13)

(2013/C 79/48)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Meta Group Srl (Рим, Италия) (представители: А. Bartolini, V. Colcelli и А. Formica, avvocati)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд да отмени:

— записката на Генерална дирекция „Предприятия и промишленост“ от 11 декември 2012 г., реф. № 1687862,

— доклада за финансов одит № S12.16817,

и доколкото е необходимо:

— записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 12 ноември 2012 г. с предмет „Плащане чрез прихващане между вземания на Комисията“, с която Комисията съобщава на жалбоподателя, че е прихванала вземането от 69 061,80 EUR на META GROUP от Комисията във връзка с договор „Take-it-Up“ (№ 245637), с насрещното задължение, както следва от дебитно известие № 32412078833,

— записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 21 ноември 2012 г., реф. № 1380282, с предмет прихващане на вземането от 16 772,36 EUR на Meta Group от Комисията във връзка с договора „BCreative“ (№ 245599), с насрещното задължение, както следва от дебитно известие № 32412078833,

- записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 21 ноември 2012 г., реф. № 1380323, с предмет прихващане на вземането от 16 772,36 EUR на Meta Group от Комисията във връзка с договора „BCreative“ с насрещното задължение на същата стойност,
- записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 22 ноември 2012 г., реф. № 1387638, с предмет прихващане на вземането от 220 518,25 EUR на Meta Group от Комисията във връзка с договорите „Take-it-Up“ (№ 245637) и „Ecolink+“ (№ 256224) със сумата от 209 108,92 EUR, както следва от дебитно известие № 32412078833,
- вследствие на което да осъди администрацията да заплати в полза на жалбоподателя сумата от 424 787,9 EUR, както и лихвите за забава,
- да осъди администрацията да обезщети произтеклите вреди, претърпени от жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба се отнася до споразуменията за безвъзмездна финансова помощ, сключени между жалбоподателя и Комисията в сферата на „Рамковата програма за иновации и конкурентоспособност“ (КИП) (2007 г. — 2013 г.).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест прани основания.

1. Първото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на фактите, от нарушение на прогнозата в изменение № 1 на договор „ECOLINK+“ от 14 октомври 2011 г., нарушение на принципа на оправданите правни очаквания, както и от нарушение на принципите на защита на придобитите права, правна сигурност и задължението за старание.
 - В това отношение се твърди, че поведението на Комисията включва нарушение на поетите от нея договорни задължения спрямо META, по-специално относно приемането на методологията за изчисляване, предложена от жалбоподателя.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 11 от Споразуменията за безвъзмездна финансова помощ относно Програма КИП (BCreative, Take-IT-Up, Ecolink+), от нарушение на принципа на разумността, както и от явна грешка в преценката на фактите.
 - В това отношение се твърди, че дружеството жалбоподател е представило доказателства, че възнаграждението на собствените му членове изпълнители напълно съответства на пазарните стойности и на възнаграждението на самостоятелно заетите парадочинени работници („in house consultants“) и на заетите лица, извършващи подобни

дейности. Съгласно вътрешната правна уредба тези минимални стойности могат да бъдат увеличени и със 100 % ако изискуемата услуга е „особено важна, сложна или трудна“ (вж. член 6, параграф 1 от Министерско постановление № 169 от 2 септември 2010 г.). Включването на международни експерти, заети в дейностите във връзка с разглежданите проекти, назначени от META Group с договор за „координирано и продължаващо сътрудничество“, също било напълно законосъобразно.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност на административната дейност и от нарушение на принципа на добра администрация, прозрачност и предварителна определеност на критериите.
 - В това отношение се изтъква, че съществуването на множество критерии, които могат да се използват за целите на определянето на начините за изчисляване на възнагражденията, е трябвало да накара администрацията да приеме най-благоприятния за частноправния субект критерий. След отчитането на наличието на италианския и на европейския пазар на доста различаващи се помежду си тарифи за едни и същи услуги, щяло да е подходящо да се предпочете разрешението, което е в състояние да увреди възможно най-малко положението на жалбоподателя
4. Четвъртото правно основание е изведено от явна грешка в преценката на фактите, от нарушение на прогнозата в изменение № 1 на договор „ECOLINK+“ от 14 октомври 2011 г. и от нарушение на принципите на оправданите правни очаквания, на добросъвестността, на защитата на придобитите права, правната сигурност и задължението за старание.
 - В това отношение се изтъква, че актовете за прихващане са незаконосъобразни, тъй като сумите, посочени като неизплатени вземания на META във връзка със споменатите договори, са значително по-ниски от реално дължимите. По-специално Комисията, по силата на установеното в оспорения с настоящата жалба *окончателен одитен доклад*, приложила произволно почасова ставка за определянето на допустимите разходи относно членовете изпълнители, която е значително по-ниска в сравнение с предложената от META.
5. Петото правно основание е изведено от нарушение на принципа на добра администрация, както и от непълнота на мотивите.
 - В това отношение се твърди, че актовете за прихващане са напълно немотивирани, както по отношение на критериите, така и относно използваните параметри за изчисляване. Следователно, тъй като META не е било информирано за окончателните резултати от *одитния доклад* към момента на уведомяването за въпросните решения за прихващане, Комисията е трябвало да даде разяснение относно преценките, мотивирали решението да използва методология за изчисляване на допустимите разходи, която е различна от договорно определената.

6. Шестото правно основание е изведено от явна грешка при извършването на изчисленията за определяне на сумите, които се дължат на жалбоподателя.

— В това отношение се твърди, че изчисленията, извършени от Комисията за целите на прихващането, също изглеждат погрешни. Действително, и при прилагането на фиксираните ставки, отнасящи се до програмата „Мария Кюри“, сметките са несъгласувани.

Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — Meta Group/Европейска комисия

(Дело T-35/13)

(2013/C 79/49)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Meta Group Srl (Рим, Италия) (представители: A. Bartolini, V. Colcelli и A. Formica, avvocati)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд да отмени:

— записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 12 ноември 2012 г. (реф. № 1328694) с предмет „Плащане чрез прихващане на вземания със задължения на Комисията“, с която Комисията съобщава на жалбоподателя, че е прихванала вземането от 69 061,89 EUR на META GROUP от Комисията във връзка с договор „Take-it-Up“ (№ 245637), с насрещното задължение, както следва от дебитно известие № 32412078833.

— записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 21 ноември 2012 г. (реф. № 1380282) с предмет прихващане на вземането от 16 772,36 EUR на Meta Group от Комисията във връзка с договора „BCreative“ (№ 245599), с насрещното задължение, както следва от дебитно известие № 32412078833.

— записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 21 ноември 2012 г. (реф. № 1380323) с предмет прихващане на вземането от 16 772,36 EUR на Meta Group от Комисията във връзка с договора „BCreative“ с насрещното задължение на същата стойност.

— записката на Генералната дирекция за изпълнение на бюджета (общ бюджет и ЕФР) на Европейската комисия от 22 ноември 2012 г. (реф. № 1387638) с предмет прихващане на вземането от 220 518,25 EUR на Meta Group от Комисията във връзка с договорите „Take-it-Up“ (№ 245637) и „Ecolink+“ (№ 256224) със сумата от 209 108,92 EUR, както следва от дебитно известие № 32412078833.

Вследствие на което:

— да осъди администрацията да заплати в полза на жалбоподателя сумата от 424 787 EUR, както и лихвите за забава.

— да осъди администрацията да обезщети произтеклите вреди, претърпени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените в дело T-34/13.

Жалба, подадена на 21 януари 2013 г. — Erreà Sport/CXВП — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)

(Дело T-36/13)

(2013/C 79/50)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Erreà Sport SpA (Torreile, Италия) (представители: D. Caneva и G. Fucci, avvocati)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Antonio Facchinelli (Dalang, Китай)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решението от 24 октомври 2012 г. на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) по производство R 1561/2011-1, и следователно да отхвърли заявката за регистрация, публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 117/2010, подадена от Antonio Facchinelli за всички стоки,

— да осъди CXВП да възстанови на Erreà Sport S.p.A. направените от него в рамките на настоящото производство съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Antonio Facchinelli

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка със словен елемент „ANTONIO BACIONE“, за стоки от класове 3, 14, 18 и 25 — заявка за марка на Общността № 9 056 037

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка със словен елемент „errea“ и фигуративна марка, която съдържа два преплетени ромба, за стоки от класове 3, 9, 14, 16, 18, 25, 28, 35 и 41

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания:

- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
- нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 28 януари 2013 г. — 1. garantovaná/Комисия

(Дело T-42/13)

(2013/C 79/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: 1. garantovaná a.s. (Братислава, Словакия) (представители: M. Powell, Solicitor, G. Forwood, Barrister, M. Staroň и P. Hodál, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени писмо на Комисията от 21 декември 2012 г. по преписка COMP/39.396 — Калциев карбид, доколкото в него:
 - се начислява лихва в размер на 4.5 % за периоди, през които Общият съд i) е спрял действието спрямо жалбоподателя на член 2 от Решение C(2009) 5791 окончателен на Комисията от 22 юли 2009 г. по преписка COMP/39.396 — Реактиви на основата на калциев карбид и на магнезий за стоманодобивната и газовата промишленост и ii) е спрял изпълнението на задължението на жалбоподателя за представяне на банкова гаранция с оглед осуетяване на незабавното събиране на глобата, наложена в член 2 от това решение,

— размерът задължението, включващо глобата и лихвата за забава, се определя на 20 293 586,60 EUR към 25 януари 2013 г.,

— жалбоподателят се уведомява официално, че в срок най-късно до 25 януари 2013 г. следва или да извърши плащане под условие на сума в размер на 20 293 586,60 EUR, или да депозира допустима финансова гаранция, покриваща тази сума,

— да осъди ответника да плати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че Комисията няма право да начислява лихва за периодите, попадащи под действието на определението за временни мерки ex parte, постановено на 20 октомври 2009 г., тъй като то спира действието на член 2 от Решение C(2009) 5791 по отношение на жалбоподателя. Поради това глобата не е станала „изискуема“ по смисъла на член 79, буква в) от Правилата за прилагане⁽¹⁾. Съгласно принципа *accessorium sequitur principale* лихва върху глоба може да се начислява едва от датата, на която глобата става изискуема.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че начисляването на наказателна лихва в размер на 4.5 % за периодите, попадащи под действието на определението за временни мерки, нарушава оправданите правни очаквания на жалбоподателя, доколкото определението за временни мерки от 2 март 2011 г. спира изпълнението на задължението му да представи банкова гаранция с оглед осуетяване на незабавното събиране на наложената в член 2 от Решение C(2009) 5791 глоба. Това поставя жалбоподателя в същата позиция, в която би бил, ако беше представил банковата гаранция. Поради това жалбоподателят основателно се позовава на оправданите правни очаквания — породени от писмото на Комисията от 24 юли 2009 г., с което е уведомен за Решение C(2009) 5791, — че лихвата върху глобата следва да се изплати в размера, определен в член 86, параграф 5 от Правилата за прилагане.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че начисляването на наказателна лихва в размер на 4.5 % за периодите, попадащи под действието на определенията за временни мерки, лишава последните от техния практически ефект, тъй като целта на двата лихвени размера, уредени в член 86, параграф 2, буква б) и в член 86, параграф 5 от Правилата за прилагане, е да се стимулира предоставяне на банкова гаранция и, обратно, да се накажат онези, които отказват да платят глобата, след като тя стане изискуема или да представят подходяща банкова гаранция. Жалбоподателят не следва да бъде наказван чрез начисляването на наказателна лихва заради това, че не е представил банкова гаранция, при условие че i) Общият съд е спрял действието на глобата и ii) е постановил, че е обективно невъзможно за жалбоподателя да представи банкова гаранция.

4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че начисляването на наказателна лихва в размер на 4.5 % за периодите, попадащи под действието на определенията за временни мерки, нарушава принципа на пропорционалност. Би било непропорционално жалбоподателят да се наказва чрез начисляване на лихва в размера, предвиден в член 86, параграф 2, буква б) от Правилата за прилагане, при условие че i) глобата не подлежи на принудително изпълнение и ii) юрисдикцията на Европейския съюз е постановила, че жалбоподателят не може да плати глобата или да представи подходяща банкова гаранция.

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3), изменен.

Жалба, подадена на 29 януари 2013 г. — Donnici/Парламент

(Дело T-43/13)

(2013/C 79/52)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Beniamino Donnici (Castrolibero, Италия) (представители: V. Vallefucio и J. Van Gysegheem, avvocati)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят твърди, че Общият съд следва да установи грубата небрежност, с която Европейския парламент е действал във връзка с приетото на 24 май 2007 г. в ущърб на жалбоподателя решение, което впоследствие е отменено от Съда и на това основание следва да разпорежи на Европейския парламент предоставянето на обезщетение за имуществената и нематериална вреда, която е претърпяна или предстои да бъде претърпяна от него в резултат на тази незаконосъобразна мярка, която вреда следва да бъде определена в размер на 1 720 470 EUR или на по-малък размер, съобразно преценката на Общия съд. По-нататък жалбоподателят иска ответникът да бъде осъден да заплати разноските, таксите и хонорарите, свързани с правния спор.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят по настоящото дело, който е също жалбоподател по дела T-215/07 и C-9/08, Donnici/Парламент, иска изплащането на обезщетение за претърпените от него вреди в резултат на отказа на ответника да признае действителността на мандата му на член на Европейския парламент, който отказ впоследствие е обявен за недействителен от Съда на Европейския съюз.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква, че всички установени по настоящото дело обстоятелства отговарят на предпоставките, които съгласно съдебната практика са изискуеми, за да бъде налице извъндоговорна отговорност на институциите на Съюза, и по-специално:

— противоправност на оспорваното поведение;

— реално наличие на вреда;

— причинно-следствена връзка, както и

— виновно поведение от страна на Съюза, а именно степен на обществена опасност на извършеното от него правонарушение. В тази връзка жалбоподателят твърди, че чрез решението, което е в основата на настоящото производство, ответникът е нарушил по достатъчно сериозен начин правилото, с което се цели предоставяне на права на отделни правни субекти.

Жалба, подадена на 29 януари 2013 г. — AbbVie/ЕМА

(Дело T-44/13)

(2013/C 79/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: AbbVie, Inc. (Wilmington, Съединени американски щати) и AbbVie Ltd (Maidenhead, Обединено кралство) (представители: P. Bogaert, G. Berrisch, lawyers, и B. Kelly, Solicitor)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да се отмени Решение ЕМА/748792/2012 от 14 януари 2013 г. на Европейската агенция по лекарствата, с което се предоставя достъп до документи от преписката за издаване на разрешение за пускане на пазара на лекарствен продукт, и

— да се осъди Европейската агенция по лекарствата да заплати съдебните разноски на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (¹) и основното право на жалбоподателите на защита на поверителна търговска информация.

2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001 и принципа на добрата администрация.

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава задължението за излагане на мотиви за прилагането на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.
4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава принципа на оправданите правни очаквания.
5. Петото правно основание е изведено от твърдението, че решението нарушава Директива № 2001/29/ЕО⁽²⁾, основните права, защитаващи правото на собственост, включително и на авторското право, както и принципите на

пропорционалност и на добро управление, доколкото достъпът е предоставен чрез представяне на копие от тези документи.

-
- (¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).
 - (²) Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).
-

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 15 януари 2013 г. — ВО/Комисия

(Дело F-27/11) ⁽¹⁾

(Публична служба — Социално осигуряване — Поетане на разходите за транспорт, свързани с медицински услуги — Разходи за транспорт поради езикови причини)

(2013/С 79/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ВО (Аман, Йордания) (представители: L. Levi, M. Vandebussche и C. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и D. Martin)

Предмет

Публична служба — Искане за отмяна на решенията на ответника, с които се отказва разрешение за поисканите от жалбоподателя медицински услуги в полза на неговия син, на неговата съпруга и на него самия.

Диспозитив

1. Отменя решенията на Европейската комисия от 1 юни 2010 г., с които е отказано поетането на разходите за транспорт и за придружител на сина на ВО.
2. Осъжда Европейската комисия да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези, направени от ВО.

⁽¹⁾ ОВ С 186, 25.6.2011 г., стр. 33.

Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 5 февруари 2013 г. — Presset/Комисия

(Дело F-25/12) ⁽¹⁾

(Публична служба — Възнаграждение — Дневна надбавка — Условие за предоставяне)

(2013/С 79/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Paul-Henri Presset (Брюксел, Белгия) (представител: адв. P. Pradal)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и G. Gattinara)

Предмет

Публична служба — Искане за отмяна на решението, с което на жалбоподателя се отказват дневни надбавки.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Presset понася направените от него съдебни разноски, както и разноските на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 12.5.2012 г., стр. 36.

Жалба, подадена на 3 януари 2013 г. — ZZ/Европол

(Дело F-1/13)

(2013/С 79/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: J.-J. Ghosez, avocat)

Ответник: Европейска полицейска служба (Европол)

Предмет на производството

Отмяна на решението на Европол да не поднови договора на жалбоподателя за неопределено време и осъждане на Европол да плати разликата между възнаграждението, което жалбоподателят би получавал, ако бе продължил да работи в Европол и всяко друго обезщетение, което би получил в действителност

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на ответника от 29 февруари 2012 г., с което той уведомява жалбоподателя, че няма да поднови срочния му договор, който изтича на 31 май 2012 г.;

— да се осъди ответника да заплати на жалбоподателя разликата между, от една страна, размера на възнаграждението, което жалбоподателят би получавал, ако бе продължил да работи в Европол, и от друга страна, размера на възнаграждението, хонорарите, обезщетенията за безработица или всякакво друго заместващо обезщетение,

който той действително получава от 1 юни 2012 г. вместо възнаграждението, което е получавал като срочно нает служител,

— да се осъди Европол да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2013/С 79/39	Дело Т-3/13: Жалба, подадена на 7 януари 2013 г. — Ronja/Комисия	22
2013/С 79/40	Дело Т-7/13: Жалба, подадена на 7 януари 2013 г. — ADEAS/Комисия	22
2013/С 79/41	Дело Т-9/13: Жалба, подадена на 8 януари 2013 г. — National Iranian Gas Company/Съвет	23
2013/С 79/42	Дело Т-10/13: Жалба, подадена на 9 януари 2013 г. — Bank of Industry and Mine/Съвет	24
2013/С 79/43	Дело Т-17/13: Иск, предявен на 11 януари 2013 г. — ANKO/Комисия	24
2013/С 79/44	Дело Т-19/13: Жалба, подадена на 11 януари 2013 г. — Ekologický právní servis/Комисия	25
2013/С 79/45	Дело Т-28/13: Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — ECC Couture/CXВП — Ball Wholesale (Culture)	26
2013/С 79/46	Дело Т-29/13: Жалба, подадена на 17 януари 2013 г. — AbbVie и др./ЕМА	26
2013/С 79/47	Дело Т-30/13: Жалба, подадена на 22 януари 2013 г. — GRE/CXВП — Villiger Söhne (LIBERTE american blend)	27
2013/С 79/48	Дело Т-34/13: Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — Meta Group/Европейска комисия	27
2013/С 79/49	Дело Т-35/13: Жалба, подадена на 23 януари 2013 г. — Meta Group/Европейска комисия	29
2013/С 79/50	Дело Т-36/13: Жалба, подадена на 21 януари 2013 г. — Erreà Sport/CXВП — Facchinelli (ANTONIO BACIONE)	29
2013/С 79/51	Дело Т-42/13: Жалба, подадена на 28 януари 2013 г. — 1. garantovaná/Комисия	30
2013/С 79/52	Дело Т-43/13: Жалба, подадена на 29 януари 2013 г. — Donnici/Парламент	31
2013/С 79/53	Дело Т-44/13: Жалба, подадена на 29 януари 2013 г. — AbbVie/ЕМА	31

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2013/С 79/54	Дело F-27/11: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 15 януари 2013 г. — ВО/Комисия (Публична служба — Социално осигуряване — Поемане на разходите за транспорт, свързани с медицински услуги — Разходи за транспорт поради езикови причини)	33
2013/С 79/55	Дело F-25/12: Решение на Съда на публичната служба (първи състав) от 5 февруари 2013 г. — Pisset/Комисия (Публична служба — Възнаграждение — Дневна надбавка — Условие за предоставяне)	33
2013/С 79/56	Дело F-1/13: Жалба, подадена на 3 януари 2013 г. — ZZ/Европол	33

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2013 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 420 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	910 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

